

Qrotesk ~ A Qotik Epik

GE Graven tərəfindən

XIII Fəsil

Dağ Ağzı ~ Aprel 1351

~Dağ ağzının xaricində, Overn-in işıqlı təpələri pərdənin altında uzanırdı

Ulduzlar və qərb küləyi isti, güclü və sabit əsirdi . Məqsədsiz ruhlar kimi, fırlanan toz şeytanları yüksəlib qeyri-bərabər ərazilərdə uçurdular. Şərq üfüqi titrəyirdi, ildırımlar irəliləyən fırtınanın içində daha da parlaqlaşdı. Səma guruldayırdı, uzaqdan gurultular bitməyən çaydan səsləri kimi qarışırdı. Fırtınanın cəbhəsi nəhəng idi; yerin ayrılığını qucaqlayan, səmanı udub aparan elektriklişdirilmiş bir yorğan idi. Hücüm edən fırtına nadir iqlim təzyiqləri altında mükəmməlliyə qədər əzilmiş fırlanan superhüceyrə idi ; deməli, sıx şəkildə qəliblənmiş səma canavarı.

Küləklər tərsinə əsdi, şiddətli, soyuq və şərqdən əsirdi. Parlaq şaxələnən küləklər səmaya yayıldı, nəcib bir fırtına kralının nəhəng mavi damarları. Həyəcanlı buludlar içəri parıldayırdı. Cəbhə sancılı küləkləri, gözqamaşdırıcı əyri sütunları və kar edici partlayışları ilə irəlilədikcə qorxunc yaşıl rəngə boyanırdı . Birdən səma genişlənərək şüşə divarlar kimi yağış təbəqələrini yağırdı . Yamaclardan aşağı axan su selləri çoxlu sayda ərazini su basdı.

vadiləri bəlkə də yalnız Nuhun bilə biləcəyi bir qəzəblə titrədirdi. Buz qayaları qayaların üstündən sındıraraq yağarkən, vadi gölməçələri isə aramsız yağan dolu daşlarının altında çalxalanırdı.

Daş vadisinin ən cənub kənarında, qayalı bir silsilənin üstündə və parlaq ildırımın fonunda, qırx beş əl boyunda nəhəng bir cəngavərin silueti ucalırdı. Qara zirehlə örtülmüş Nəhəng

Ucundan tutacağına qədər hündürdə duran insanınkindən daha uzun uzanan uzun bir qılınc tutmuşdu. Və bəlkə də buludları yaracaq kimi görünən geniş bir zərbə ilə Nəhəng bıçağını göyə qaldırdı, eyni anda danışan bir çox nəhəng insanın səsi kimi dərin və yad bir səslə qışqırdı: "Mors ad vitam—Eljo! Çıxın!" Bənövşəyi bir parıltı ilə İldırım qılıncı dəydi və siluet yoxluğa çevrildi. Lakin qasırğanın xaosu davam etdi: küləklər qalxdı və dolu yağdı, yağışlar ora-bura çırpıldı.

Siluetin bir vaxtlar dayandığı yerdə, dolama və burulğanlı bir siklon göydən endi, qara rəngli bir kabusa çevrildi və ildırımın arxa divarı boyunca şimala doğru irəlilədi. Ümumilikdə, burulğanlı qaranlıq üç mil hündürlüyə qalxdı və ən azı dördə bir mil torpağı əhatə etdi. Tanrının Barmağı kimi görünən sütun yer üzündə cilalanmış bir xətt çəkdi və yeri yoxlayan kök həşərat ölçənlər kimi, dəhşətdən ildırım çaxdı, qamçıladi və püskürdü.

Tənbəl sütun, sanki əsanın üstündə əyri-üyrü gəzən qoca kimi irəli çəkilib büküldü.

Yağışlar yanlara çevrildi. Qasırğalı Nəhəng Dağ Ağzına doğru irəlilədikcə fırtınalı küləklər uğuldayırdı. Qayalar silsilədən aşağı titrəyirdi. Sütun özünü zirvənin üstündən qaldırdı. tərənin üstündən qalxıb sıx ayağını vadinin içinə qoydu, dağ qarına doğru irəlilədi. Bu qarının dərinliyində quano ilə örtülmüş və sinəsinə köhnəlmiş keçi dərisindən hazırlanmış çanta — günəş işığından qınanan Qrotesk — daşlaşmış Eljonun daş qalıqları — var idi. İfadəsində dodaqları donmuş bir qışqırıqla dik durdu və ölü gözləri titrəyən yarasaların tərs çevrilmiş dənizi ilə örtülmüş mağara tavanına baxdı. Ətrafında cırıq ləkəli xalati yeraltı küləklərdə çırpınır və hansısa döyüş bayrağı kimi yellənirdi.

Ölümündən bəri Eljo bəlkə də ən yaxşı şəkildə "Boşluq" bölgəsi kimi xarakterizə edilən olduqca qəribə bir yerdə həbsdə yatırdı. Boşluq insan olmayan varlıqlar - ilahi təcrübəyə layiq olmayan canlılar üçün əbədi boş bir limbo idi. "Yarasaların, quşların və arıların keçdikləri yer bu idi. Boşluq Yaradılışın tozlu bir çardağı idi, Həyatın daha az şanslılarının xatirələri ilə dolu idi. "Mümkün qədər ən yüksək idi."

Əbədiyyətin boşluğunda, vurulmuş milçəyə, torlu balığa və ya kəsilmiş quzuya layiq idi. Bütövlükdə, Boşluq Krallığı, ruhsuzluq üzündən əbədi yoxluğa məhkum edilmiş məxluqlar üçün qarğa axirət həyatı idi. Bu, Eljo-nun miras aldığı tək Krallıq idi.

Lakin ölçüyəgəlməz sürət və son dərəcə şiddətli küləklərlə qasırğa təpənin yamacına çırpıldı və Dağ Ağzı qışqırdı, fırlanan qum, qayalar və ağac hissələrindən ibarət aşındırıcı bir divarla tamamilə hücum etdi. Dağıntılar onun üzünə partladı, xüsusiyyətlərini əzdi və hamarladı. Səmanın yuxarisında və yüksəkliyində milyonlarla yüklü bölgə qıvrılan buludların içində alovlandı, birləşərək minlərlə parlayan və enən budaqları əmələ gətirdi, eyni zamanda bir neçə qalın bitişik bolt kimi birləşdi. Onlar da birləşərək göylərdən bütün qüvvəni qoparan tək bir nəhəng sütun yaratdılar.

BUM! Tanrının qəzəbli nizəsi kimi, parlaq axın yerə çırpıldı və Dağ Ağzının zirvəsini yardı, dağın dərinliklərini aşmaq və dağı deşmək üçün onun üst hissəsini şiddətlə partlatdı. Mağaranın içərisində dam hissələri boşaldı. Uçulan tavandan yarasalar okeanı düşdü və Eljo heykəlinin üzünə daşlar və toz yağdı, ayaqlarını basdırdı və sinəsinin üstünə sərilmiş dəri çantasını örtüdü. Küləklərin guruldaması ilə daxili mağara qaynar bir qarışıqlığa çevrildi, çöldə isə dəhşətli burulğan yarasaların təxminən üçdə birini mağara sığınacaqlarından çıxarıb uddu və Boşluq Krallığına əzdi.

Qasırğa Dağ Ağzından uzaqlaşdı, ancaq qalın ayağını vadidən çıxarıb gəldiyi qara səmalara qalxdı. Nəhayət, küləklər

Keçdi və azalan yağışlar şişmiş gölməçələrin üstündəki sadəcə bir çiskinliyə çevrildi. Xaos bitdikdən sonra sağ qalan yarasalar tavana qayıtdılar və mağara Ölüm kimi hərəkətsiz qaldı, yalnız bəzən mağaranın döşəməsi üçün yüksək mövqelərini təslim edən inadkar dam daşlarının titrəməsi və səsləri eşidildi və orada qışqıran Qrotesk heykəli uzandı.

Lakin o ölümcül sakitlikdə və bir vaxtlar möhürlənmiş şüşənin qırıq hissələri də daxil olmaqla bir neçə əşyanın olduğu köhnəlmiş dəri çantanın küncündən qəhvəyi bir maye sızaraq cırıq xalatin qalıqlarından nazik bir xətt damcılatdı. Müqəddəs edilmiş həyat qanı saplardan hoparaq heykəlin qranit qabırğalarını islatdı və əvvəlki anlarda xırıltılı əks-sədalər qaranlığı parçaladı - səslər partlayışa bənzəyirdi isti kömür yatağında çınqıllar. Qanın töküldüyü yerdə çatlar heykəlin hamar formasını elə parçaladı ki, xaricə şüalandı.

Qranit səthində daha nazik çatlar əmələ gəlir, qara ildırımın kiçik axınları kimi birləşir və toplanır, hər tərəfini bürüyürdü. Lakin partlayış dayandı; sükut yenidən qaya tapmacası kimi uzanan Eljonun daşlı simasını tərk edərək geri döndü.

bəlkə də saysız-hesabsız sayda nizamsız şəkildə bir-birinə bağlı parçalardan ibarətdir.

BUM! Heykəl mağaranı bürüyən qranit parçaları yağışı ilə partladı. Çanta sürətlə uçub getdi və dağılan toz qabığının mərkəzində çılpaq ət qum yığınının üstündə qarışdı.

“Ata,” Eljo inildədi, zəif və xırıltılı səsi uzun müddətdir susuzluqdan əziyyət çəkən yorğun bir kişinin səsi kimi xırıltılı idi. Nəm qum parçalarını qusaraq yuvarlandı.

Bəlkə də sancan arıların buludu indiki və zahirən hər şeyi əhatə edən əzabın əksinə olaraq solğunlaşmışdı və qızdırmaya bənzər titrəmə ilə özünü ətli bir topa çevirdi. Onun nəfəsi və iniltisi əks-səda verirdi - ağrı fəryadları - əks -səda verirdi - ölməkdə idi.

Şəfanın keyləşməsi içində — zamanın o sonsuz sürüşməsində — qulaqlarındakı lənətə gəlmiş nəriti daha yumşaq, daha şirin bir səsə — davamlı yağışın sakitləşdirici rezonansına təslim oldu. Beləliklə, dirilmə ağırları yalnız darıxdırıcı bir yanıq hissi ilə sakitləşərək və hissləri ilə Qismən geri qayıdan Eljo, zibillə dolu döşəmədə yöndəmsiz bir şəkildə irəliləyərək, dar bir ciğirdən keçərək, çətin bir şəkildə irəliləyərək, mağaranın ağzına getdikcə daha da yaxınlaşaraq, çatlamaş və qurumuş dodaqlarına təzə suyun sönməz cazibəsinə doğru süründü.

Mağara olmadan, dağılmış və əzilmiş mənzərənin ortasında dik və inadkar dayanan Dağ Ağzı fırtınadan yalnız tacı qoparaq sağ çıxdı. Onun çapıqlı və cırıq üzünü indi gurultulu və coşğun çayın ağ suyu ilə örtülmüş eyni daş vadisinə baxırdı. Dərinliklərindən çılpaq bir fiqur çıxdı.

ağzı açıq. Yetkin bir kişi əzəlləri ilə - kifayət qədər böyük bir bədəni bürümüş müəyyən bir kütlə ilə - irəli süründü, gölməçəyə sürüşdü və hərəkətsiz uzandı. Kəmiyyətə kiçilməmiş bədəni, bəlkə də, keçmiş rahib İvanın qanadlı versiyasına ən çox bənzəyirdi.

Lazar yaşadı.

~*~

Və beləliklə, dirilməsindən sonrakı günlərdə Lazar sağaldı, ağılı təmizləndi, gücü bərpa olundu və daha adi çətinliklərlə məşğul oldu.

Çılpaqlığına və indi daha böyük ölçülərinə uyğunlaşan Lazar, hava şəraitindən qorunduğu üçün azuqə kisəsində basdırılmış paltar qalıqlarından bir parça tikməyə müvəffəq oldu .

Bəlkə də Lazarus üçün şanslı olan Lazar tezliklə uçmağın əvvəlkindən daha çətin bir iş olmadığını , hər şeyin nisbi olduğunu - daha böyük ölçüsünün daha geniş qanad açısı ilə kompensasiya olunduğunu kəşf etdi. Acılıqdan qaçılmaz olaraq, gecələr mağaradan çıxır və Dağ Ağzının arxa yamacı ilə bitişik təpənin arasında yerləşən su hovuzundan təzə balıq tutaraq geri qayıdırdı .

Bir neçə mövsümdür od görməyən qaya halqası olan mağaranın içərisində yenidən qızardılmış balıq tüstüsünü təqdim edən müntəzəm çatlayan alovlar, yüzlərlə muncuq kimi qara gözlərin tavanının altında uzun rəqs kölgələri salırdı. Səthdə , Lazarın daha böyük boyu və daha bağışlayıcı bahar iqlimi istisna olmaqla, bəlkə də Dağ Ağzındakı mövcud hadisələr Lazarın günəşlə ölümcül qarşılaşmasından əvvəlkindən bəri heç dəyişməmiş kimi görünə bilər .

Yarasalar öz işləri ilə məşğul olarkən günlər həftələrə çevrildi, qaranlıq düşəndə mağaradan çıxıb səhər tezdən qarınları dolu halda yuvalarına qayıtdılar. Lazarus isə yarasalarla birlikdə geri qayıtdı, lakin təkbəşinə işıqlı gecə torpaqlarının üzərindən uçmaq üçün yola düşdü, həmişə lənətə gəlmiş günəşin ilk şüalarını izlədi ki, onlar onu Dağ Ağzından çox uzaqda tutmasınlar .

Belə bir dövrdə onun qidası daha müxtəlifləşdi, havada seyr etmək bacarığı da artdı. Köstəbəklər, dovşanlar və hətta bəzən tülkülər də Dağ Ağzına aparırdı. Həmçinin, o vaxtdan bəri əzbərlədiyi çoxsaylı kitablardan — rahib atasının zehmində möhkəm yer tutmasını israr etdiyi bir kitabdən — o, öldürdüyü heyvanlardan bol-bol bəhrə götürürdü: hissə verilmiş və qurudulmuş ətlər, şalvar və dəri ayaqqabılara tikdiyi aşılınmış dərilər və açıq arxalı jilet, hətta iti sümükdən yonulmuş kobud alətlər.

İvanın uzun müddət zehni olaraq və asanlıqla ona təqdim etdiyi bu çoxsaylı üsullardan istifadə edərkən Lazarus əsl əhəmiyyətini anladı. atasının ölməz sevgisi. Boynunu bəzəyən, tez-tez öpülən köhnəlmiş taxta dua xaçı, bəlkə də atasını xatırlamaq üçün bir vasitə kimi xidmət edirdi, həm də imanını gücləndirirdi. Və bəlkə də, bu, onun keçmiş proqnozlaşdırıla bilən dünyasının toxumasını vəhşi və zahirən sonsuz bir dünya ilə birləşdirən son maddi bir ip kimi asılı qalmışdı .

May, 1351

Gecə hələ də sakit idi. Lazarus mağaranın girişinin qarşısındakı qayaya söykənib tərləyərək son ovundan gətirdiyi yetkin bir qabana baxdığı vaxtdan cəmi bir saat keçmişdi. Öldürülməsi onun ən böyük və ən sürətli və yaxşı bir səbəbi idi. Çarmıxını öpdü və cəmdəyi mağaraya sürüdü, çoxdan bəri axtardığı donuz sümüklərinin yanından keçdi .

öldürdülər. Ovdan qayıdarkən, Lazarusun alovlandığı dağ ağzına cırıltılı yarasalar axını düşdü və mağaranın dərinliyinə uçdu. Lazarus dönüb onlara quru bir təbəssümlə qışqırdı: "Amma mənimki daha böyükdür!" Qabanı çiyinə qaldırdı və onların ardınca bürədi, inildəyərək, amma gülümsəyərək, özünü tarazlaşdıraraq qanadlarını ora-bura yellədi.

Qısa müddət sonra uzun müddət alovlanan bir tonqal mağaranın üzərinə kölgə saldı və qabanın tüklü qalıqlarını işıqlandırdı. O, qaya divarına söykənmiş, arxa ayağı kəsilmiş, təmizlənmiş bud sümüyü və dəri zolaqları başından bir qədər aralıda səpələnmişdi.

Mağaranın mərkəzinə yaxınlaşan Lazarus qayanın üzərində oturmuşdu, ayaqlarının altında buxarlanan donuz əti bifşteksi var idi. Ət hamar bişirmə səthi kimi xidmət edən isti, düz bir qayanın üzərində fit çalırdı və qızardılmış donuz ətinin ətri mağaranı bürüdü.

" Mənimlə getməyəcəksən. Səyahətə çıxmaq üçün şərtin yoxdur. Amma ümid edirəm ki, məni xatırlayacaqsan", - deyə Lazarus alovların üstündə asılmış çubuqda bir neçə ət parçası qovurarkən gülümsəyərək qışqırdı . " Söz vermişəm ki, onu saxlayacağam. Həqiqətən də sabah gedirəm . Görəcəksiniz ", - deyə o , mağaranın tavanına baxdı və yarasalara - yüzlərlə muncuq kimi qara gözlərlə ona baxaraq xəbər verdi. Lazarus boş əli ilə yanından yonulmuş sümük bıçağını qaldırdı , donuz əti bifşteksini sancdı və yenidən qızartmaq üçün çevirdi. Sonra o, donuz əti çubuğunu oddan çıxardı və kiçik, yumşaq, qaralmış dəri yığınının üçü ayaqlarının altına qoydu.

"Onlar kifayət qədər bişmiş və qurudulmuş olmalıdırlar", - deyə mızıldandı, bişmiş donuz ətini çıxarıb dərilərin üstünə qoydu. Lazarus yarasalarla söhbətinə davam etdi; " Uzağa gedirəm!" Hisə verilmiş donuz ətini dəriyə və yağa büküb bağladı , "Böyük bir dənizin o tayına — İtaliya torpağına. Rahib Salvitinonu gətirəcəyəm və Qapı daşını bağlamaq üçün onunla birlikdə Abbatlığa qayıdın. O, bağlayanda Abbat Voniqdən rahib olmasını xahiş edəcəyəm, çünki mən artıq böyümüşəm. Və o, məni katakombaların rahibi təyin edə bilər, çünki mən onlar haqqında hər şeyi bilirəm - atam kimi.

Lazar bükülmüş əti götürüb ayağa qalxdı və dəri ilə bağlanmış keçi dərisinə tərəf addımladı.

iki dolu su kisəsinin arasında yerləşən çanta. Buxarlanan bükümləri içərisinə yığdı - səyahətdə özü ilə apara biləcəyi əlavə əşyalar. "Və Migual "Tateus mənə məşəllərlə kömək edə bilər. Rahib Klodiusu isə heç vaxt katakombalara buraxmayacağam." O, qəhqəhə çəkərək çantanı bağladı və ocağa qayıtdı.

Oturacağına qayıdan kimi, sümük bıçağı ilə sancaraq donuz əti bifşteksini daşdan soyub qəhqəhə çəkdi: "Bu, ac Rahib Lazarusa layiq bir ziyafətdir". O, şirniyyatlı əti odun işığında yavaşca çevirdi və qızarmış mükəmməlliyi görərək buxarı söndürdü.

Amma tavandan böyük bir quano damcısı düşdü və biftekin üzərinə sıçradı, yuyub apardı Təbəssümündən əl çəkdi. Ətrafına daha bir neçəsi səpələndi. Başının üstündə yarasalar uçurdu. "Xeyr," deyə inildədi . Ayağa qalxıb tavana yalvardı: "Niyə?" Sonra hava qəfildən soyudu - nəfəsindəki dumanı gördü; və ürəkbulandırıcı şirin bir ətir hər şeyi boğdu. bişmiş ətin qoxusu. Milyonlarla yarasanın muncuq kimi gözləri odun işığında parıldayırdı, hamısı diqqətlə ona baxırdı. Yanan odun xışıltıları və fit səsləri qatılaraq havada qeyri-təbii şəkildə hamarlaşırdı; və odun alovu sanki kiçilir və çiçəyin ləçəkləri kimi öz içinə doğru yuvarlanır, tələsik tərsinə açılırdı.

"Yenidən doğulmuşuqmu?" Qeyri-təbii, ahəngdar və üst-üstə düşən bir səs – eyni anda bir çox qadının mükəmməl sinxron tonda verdiyi sual – demək olar ki, hiss olunmadan arxadan pıçıldadı . Bunu qulaqlarından, yoxsa zehnidən eşidib-eşitmədiyini daha dərinə düşünməli oldu.

Lazarus fırlandı; Lüsifael əllərini ona uzadıb, tamamilə çılpaq və qırmızı dodaqları arasında it dişlərinin qalın uclarını göstərmək üçün bir az gülümsəyərək dayanarkən nəfəsi onu ruhdan saldı . Vəhşi saçlarının altında, tamamilə qara gözləri mağara odununun tərs təsvirini əks etdirirdi, alovlar mavi rənglərdə aşağı doğru rəqs edirdi . Üstəlik, fil sümüyü dərisinə qarşı qara dırnaqları və qırmızı areoları, üstündə və arxasında uzanan nəhəng qatlı ət və sümük qanadları ilə Lüsifael bəlkə də yalnız onun varlığı ilə Saflığı lağa qoya bilərdi.

Lüsifael Lazarı mağaranın o tayından vurdu, qanadlarını çırpdı və onun ardınca getdi. Lazar geri sıçradı və ayağa qalxmağa çalışdı. Lazar açılmış qanadları ilə cavab verdi, fit çaldı, eyni zamanda pedallarını da geri çevirdi. Lüsifael dayandı və qollarını çarpazladı, sinələrini ona tərəf qaldırdı və maraqlı bir it kimi başını yellədi; məmnun bir təbəssümlə ona baxdı.

O, yumşaq bir şəkildə dedi: "Sən yaxşı böyümüsən. Amma nəhayət, səni yalnız bir daş kimi xatırladım."

heykəl — ölü donuzu sürüyərkən günəş tərəfindən öldürülən axmaq Eljo oğlanı. Eynilə o biri kimi.” Qadın mağaranın o tayındakı sümüklü bir leşi göstərdi.

“Amma yenə də burada, yenidən diri-diri dayanırsan - və üzəndə çox aydın bir Parıltı ilə.”

Sən bu ilə doğulmamısan. Bunu necə əldə etdin? Təzə tökülüb. Sonuncu dəfə danışanda səndə yox idi.”

Gözlərini sadəcə qara yarıqlara zillədi; “İndi belə bir şeyə təəccüblənməliyəm : Tale bunun üçün bir sirrdirmi?”

Yoxsa bu qeyri-adi dirilmə bir növ ilahi əlamətdirmi?” Mağara döşəməsinin qalıqlarına baxdı və bir vaxtlar

Lazarı daşa bağlamaq üçün istifadə edilən qranit qırıntılarını tapdı. “Hmm,” deyə mızıldandı.

“Mən səni dua etmədim və ya çağırmadım”, - deyə Lazar geri çəkilib qanadlarını toplayaraq tüpürdü.

“Amma müəyyən mənada sən bunu etdin - ölümə meydan oxuduğun an. Lazar, heç nə diqqətimdən yayınmır,

xüsusən də dirilmə kimi ciddi bir şey.” Lazarın boyunbağısında sallanan kiçik taxta xaçı gördü və üzünü

qırışdırdı. “Niyə boğazına bu meyvəsiz və köksüz budaq salırsan ?”

Lazar xaçı barmaqlarının arasından tutdu: “Bu, dua xaçı — imanımın təcəssümü — atamın xaçı idi.”

Qadın başını əydi, sanki onun iddiasını düşünmək istəyirdi, amma qəzəbli bir gülüşdən özünü itirdi.

“Kahinin oyma heykəli ilə bəzədilmiş Tanrıdan qorxan Eljo ?” Qadın qəhqəhə çəkdi. “ Dünyanın

bütün pozğunluqlarından bunu təsəvvür edin.”

Lazar ondan soruşdu: «Niyə gəlmisiniz?»

Əllərini arxasına atdı və ona yaxınlaşdı, xırda daşları kənara atdı

qara dırnaqlı ayaqları ilə. Lazarus möhkəm dayandı. “Ona görə yox ki, məni birdən çağıra və ya üzr

istəyə bilərdin . Və məni əvvəllər görməməyin, həmişə orada olmadığımı anlamına gəlmir; mən

donuzların içində idim.”

“Donuzda?”

“Sən donuzun gözünə baxanda, mən də sənə baxırdım.” Qadın onun qarşısında dayandı və davam etdi:

“Görürsən əzizim, ölməzdən əvvəl sənə donuzu göndərdim, çünki aclıq kimi sadə bir vəziyyətin səni

dəyərlərindən güzəştə getməyə vadar edə biləcəyini daş üzəndə təsdiqləmək istədim . Bəli, səni sınağa

çəkdim - və bu səni məğlub etdi. Doğrudan da, elə oldu ki, donuzu öldürməyin hətta öz həyatının

bahasına başa gəldi. Təsəvvür et.” Lüsifael geniş, qürurlu dişləri ilə gülümsədi. “Təlimini xatırla, Lazarus -

Öldürməməlisən ? Yenə də öldürdün - dəyərlərindən güzəştə getdin - və qarın dolusu nə üçün?” Qadın

mağara divarının yanında uzanan sonuncu qətlini göstərdi; “ İndi isə başqasını öldürürsən.” Qaşlarını qaldırdı.

“ Bəlkə də dəyərlərinə yalnız sənə xidmət etdikdə dəyər verirsən, elə deyilmi?”

Lazar ona dedi: “Donuz sadəcə bir heyvan idi. Allah əmərlərinin yer üzündəki heyvanlara deyil, yalnız insanlara aid edilməsini istəyirdi ” .

“Ah,” deyə qadın sanki ondan öyrənirmiş kimi cavab verdi. “Onda, səni indi öldürsəm, belə şeyləri qırarammı?”

qayda?"

"Sən öldürməyəcəksən - bəli, edəcəksən."

"Başa düşdüm," deyə qaşlarını qaldıraraq dodaqlarını büzərək başını tərpətdi, "Və mənə de görüm, Eljo, öləndən sonra nəyi xatırlayırsan? Cənnəti və ya Cəhənnəmi gördüyünü xatırlayırsanmı, hətta bir şey də olsa?" Lazarus baxışlarını çevirib etiraf etdi: "Mən... xatırlamıram".

Qız gülümsədi. "Onda bu, yalnız sadə bir həqiqəti ortaya çıxara bilər. Nə qədər ağrılı olsa da; həqiqət budur ki, sən insan deyilsən, Lazarus. Atandan fərqli olaraq, sən Eljosan — öldürdüyün donuz kimi sadəcə bir heyvansan. Beləliklə, sənin ruhun yoxdur — axirətin yoxdur. İndi mənə cavab ver: Əgər sonda heç nə biçməsən, imanının nə faydası var?"

Çiyinlərini geri çəkdi. "Mən nə imanımı, nə Rəbbimi, nə də Onun ilahi iradəsini sorğu-sual etməyəcəyəm."

"Əlbəttə ki, etməzsən," deyə o, mızıldandı, "çünki bu anlayışlar əsas hissədə zəifləyir."

sənin varlığın, onlar sənin o vaxtdan bəri öyrəndiyin hər şeyin təmali kimi acınacaqlı şəkildə xidmət edir. Və biz səndən, ağlabatan şəkildə təqdim olunsaydı belə, inadla inkar edə biləcəyin təzə, lakin acı anlayışları qəbul etməyini gözləyə bilmərik, elə deyilmi?"

O, dönüb mağarada gəzişdi, döşəməni araşdıraraq hələ də təbliğ edirdi: "Çünki belə etməsənizsə, bəlkə də bu təmalinizi yenidən nəzərdən keçirməli olacaqsınız. Və bunu etmək, sonradan qalan dünyəvi qavrayışlarınızın yenidən nəzərdən keçirilməsini, bəlkə də sərt dünyəvi həqiqətlərlə daha yaxından uyğunlaşdırılmasını tələb edə bilər. Və biz bunun ağrıları çəkə bilmərik, elə deyilmi?"

Qadın bir çınqıl təpiklədi və ona bir baxış atdı. "Çox ağrılı idi - təmali yenidən nəzərdən keçirmək; çox narahatedici idi - sadəcə oradakı bir çox fundamental qüsurları aşkar etmək üçün o, ehtimal ki, möhkəm daşları silkələmək - sadəcə öz evinin sürüşkən qumların üzərində tikildiyini kəşf etmək." Sonra dönüb ona yaxınlaşdı, gözləri parıldıdı. Lazarus geri çəkildi. "Amma mən sənə bilmək istəmədiyiniz məsələləri müzakirə etmək niyyəti ilə görünmədim, əziz Eljo."

Sonra dayandı, onun üzünə əyildi və pıçıldadı: "Mən burada sənin bildiklərini kəşf etmək üçün gəlmişəm. Sən mənim Eljo övladlarımdan yenidən doğulan yeganə övladsan - ətrafında Taxtın Parıltısını daşıyan yeganə övladsan. Amma daşda olsan da, nə özünü dirildəcəksən, nə də Parıltını öz başına çəkə bilərsən. Həmçinin, belə bir hadisənin təsadüfən baş verməsi də çox nadir haldır. İndi istəyirəm ki, səni geri qaytaranı mənimlə bölüşəsən." Lüsifael onun düşüncələrini oyadıb dedi: "Əziz anan Lazar üçün hər şeyi xatırla. Səni kim böyütdü? Müqəddəs bir insan idi, yoxsa sehrbaz?" Başını əyib onun üzünə baxdı, mavi gözlərinin okeanları altında batmış ipuçlarını axtardı.

Lazarus üzünü çevirdi. "Sadəcə yuxusuz bir yuxunu xatırlayıram — ağır bir qaranlıq." Beynində kəskin bir ağrı hiss olunurdu. Lüsifael qızın qəribə gözlərini kəlləsindən keçirib xatirələrinə batırarkən, o, qıvrıldı, başının yanlarından tutdu və daha da geri çəkildi .

"Mənə zəhnini göstər ," deyərək Lüsifael zərifcə təqib edərək mızıldandı. " Səni kim dirilti, Eljo?" Lüsifael onun zəhninə daha dərinə nüfuz etdikcə başı döyündü.

Lakin mağara divarı bütün sonrakı gizlənmə yollarını bağlamışdı. Qadın əzabverici zehni fəaliyyətini davam etdirirdi, kişinin zehni yadına düşən hər bir hissini sürətləndiyi səsi ilə guruldayırdı - sanki həyatının xatirəsi sadəcə səhifələrdən ibarət, lakin tələsik vərəqlənmiş bir kitab idi. Qadın ondan soruşdu: "Səni yenidən kim yaratdı? Sənə bu işığı kim tökdü? Bəlkə başqa bir mələk? Taxtın özü? Cavab ver mənə!"

"Yadımda deyil!" Lazarus nəfəs aldı. "Yox!" Ağrı kəsildi, görmə qabiliyyəti aydınlaşdı və qarşısında Lüsifael məmnun bir təbəssümlə diqqətini cəmlədi. "Ah! Sənin çoxlu sirrin var. Bəli, mən indi sənə inanıram", - deyərək cavab verdi və dərhal uzaqlaşdı, bəlkə də ona hissələrini xatırlamaq üçün bir anlıq vaxt verdi. "Narahat olmamaq üçün; sənə daha ağır verməyəcəyəm , əzizim. Ən yaxşısı budur - sənin ağılını başa düşməyim. İndi isə bunu bildiyim üçün yenidən - ana və oğul kimi başlaya bilərik ."

İndi, biliklərə susadığınız və onu eşitmək üçün bir qulağınız olduğuna görə, sizə bilmək istədiyiniz hər şeyin və daha çoxunun sirlərini açma bilərəm. Onun mükəmməl gözəlliyini dərk edin: Hər Şeyi Bilən Anlayış." O, çiyinin üstündən, qanadlarının yanından keçərək yaramaz, parlaq bir təbəssüm ortaya qoydu; " Oğlum , bu yanan marağının nəhayət yatması sənə xoş gələrmə ?"

Bəlkə də Lazar üçün onun büt-pərəst baxışları və cılıp qamilliyi ürəkbulandırıcı görünürdü - varlığının bütövlüyü daxilində bir növ acı-şirin qüsursuzluğu oyadır - yalnız günahı oyadırdı. Qızarmış və tamamilə utanmış halda o, başını çevirdi . "Səndən deyil. Sən hər şeydən şərsən."

"Bəs oyma bütələr, boğazından asılmış o ikona kimi, ehtimal ki, pis deyilmi ?"

Qadın Tanrının əmrlərindən birinə işarə edərək, ona məsumcasına sual verdi .

Lazar dua çarmıxını möhkəm tutdu: "Bu , günahlarımız üçün canını qurban verən Tanrı Oğlu İsanı simvolizə edən bir çarmıxdır . Bu, oyma heykəl deyil."

— Həqiqətən də, Lazarus. — Qadın başını yellədi, zahirən ondan məyus görünürdü. — Sən başa düşürsən ki, bu İsa çarmıxdan ölənlə yeganə insan olub; yoxsa bu cür edam onun həyatından əvvəl mövcud olmayıb? De görüm, əgər onu diri-diri yandırsalar, odlu dirək taxarsan? Yoxsa onu assalar, boynuna düyünlü ip asarsan? — Qadın qaşlarını qaldırdı. — Bəs özünü necə bəzəyə bilərsən ki, onun surəti ilə...

Əgər onu boğub öldürsəydilər, imanınız necə olardı?

Mağaranın döşəməsindən toz atdı; "Yox, əzizim, sənin ikonanız sadəcə qəribə bir insan edamının oyma təsviridir. O vaxtdan bəri onların üzərində ölən insanlardan çoxlu pis ruh toplamışam."

"Amma İsanı heç vaxt. Və sən özün pis olduğun üçün Allah sənə yalnız pislərin ruhlarını toplamağa icazə verir."

Burnunun aşağısına baxaraq ona baxdı. "İcazə verirmi?" Qadın ona xəbərdarlıq edərək baxışlarını qısdı: "Düşündüm ki, damarlarında axan qanımın qəzəbimi necə alovlandırmağı bilməyəcək qədər çox olduğunu bilirsən, Lazar."

"Yenə də, mən yalnız həqiqəti danışırım."

"Bəli, yalnız həqiqəti danışdığını iddia edən iman sarsılan bir heyvan", - deyə onu lağa qoydu. Qollarını çarpazlayaraq, düşüncələrə dalaraq yerdə yeriyirdi. "Elə isə mənə cavab ver, Lazarus; əgər mən sənə İsanı qorusaydım, hakimlərini məhkum etməzdən əvvəl öldürməklə onun həyatını xilas etsəydim, mənim belə etməyim pis bir hərəkət olardı?"

Lazar Allahın əmrinə istinad etdi: "Öldürmə. Hətta pis adamı belə öldürmək pisdir".

"Hmm. Əgər mən dünyadakı hər kəsi öldürərək Şəri tamamilə silsəm, bu, mənim üçün pis bir hərəkət olardı? Şərdən qurtulmaq özü də pisləkdirmi?"

"Bu, pis bir hərəkət olardı - və pislik yenə də belə olardı. Bu sənəin tərəfindədir; Şər mövcuddur! Və dünya sənəin deyil; bu, Allahın yaratdıqlarıdır. O, heç vaxt sənəin onu öldürməyinə icazə verməz, çünki O, mərhəmətli və ədalətli bir Tanrıdır.

Lüsifael qanadlarını açıb irəli sıçradı, özünü onun üzünə dikdi. "Heç vaxt icazə vermə"

"Mən?" Qadın Lazarı mağaranın içinə doğru apardı və ona qışqırdı: "İnsan mənimdir!"

Dünya mənə məxsusdur!" Lazar özünü mağara divarının dərinliyinə sıxdı. "İndi dilinizi ram edin, Eljo!" Lazar əbədi görünən bir anda gözləri ilişib qaldı: mavi üzərində qara.

Nəhayət, o, itaətkar səslə cavab verdi: "Onda sənə artıq cavab verə bilmərəm, çünki sənəin qəzəbin mənə sərbəst danışmağa imkan vermir". Lüsifael mızıldandı və mağaranın mərkəzinə tərəf qaçdı. Lazarus divara söykəndi. "Yaxşı, onda" deyə cavab verdi, geri döndü ona dedi: "Mənim bir Eljom olaraq, sənə öz fikrini bildirmək üçün yer verəcəyəm. Amma dilindən imtina etməzdən əvvəl mənim yanımda öz yerini düşün."

"Onda fikrimi deyəcəyəm", - deyə Lazarus davam etdi.

Mağaranın ortasında gəzişərək, ona baxdı. "Deməli, sənəin düşündüyün kimi, yer mənim deyil? Sənəin Tanrının mənə icazə verməyəcək — iddia etdiyən kimi?" Qadın dayandı, ona tərəf döndü və

Sinəsindəki geniş qırmızı gözlərini qürurla dəstəkləyərək qollarını çölə çarpazladı. O, gülümsədi: "Lakin sən ölərkən, Lazarus, mən dünyanın yarısını öldürdüm. Bu zaman iki kişi tarla şumlayırdı; mən onlardan birini öldürdüm. İki qadın əyilib taxıl üyüdüdü; mən onlardan birini öldürdüm. İki uşaq torpaq qazaraq oynayırdı; mən onlardan birini öldürdüm. İndi səndən soruşuram: O zaman sənın mərhəmətli Tanrın harada idi? Əgər indi bu dünyanın əsl hökmdarı kimi qarşında dayanmasaydı, harada idi?"

"Əgər doğru danışırınsa, Allah səni bu pisliyə görə hesaba çəkəcək."

"Mənim hesabımda?" Lüsifael ona yaxınlaşaraq cavab verdi: "Bəs kim saxlanılacaq? " daha böyük bir bəlaya görə — yer üzünə böyük bir daşqın göndərilib üzündəki demək olar ki, hər heyvanı öldürdüyünə, hər ağacı və kolu asılmış buludlar qədər dərin okeanlarla əzdiyinə, yer üzündə doğulan və doğulmamış hər bir uşağın boğazından dərin dənizlər tökdüyünə görə? Ah, doğrudan da! Dünyanın bir səslə qışqırdığı və göyləri susdurub qorxunc bir qulaq asmağa məcbur edəcək qədər kollektiv ehtirasla qışqırdığı günü xatırlayıram .

"Və budur, birdən çox ağacın eyni anda quruyub qaldığı bir vaxtda, onların birləşmiş iniltilərini, boğucu bir zümzümə kimi eşitdim, bütün meşələrin uladığını, ağacların təpələrinin altından sındığını. coşğun duzlu dənizlər. Və həmçinin, o duzlu, dərin olmayan bir gündə, mən hətta bütün toxumlarının duzlu suda islandığını, meyvələrinin səsinin tək bir dünyəvi fəryadla birləşdiyini gördüm; təkcə bu fəryad, hətta qışqıran mələklərin xorlarını belə boğacaq qədər uca idi. İndi, Lazar, mərhəmətli Tanrın olmasa, bu qədər böyük şəərə görə kim məsuliyyət daşıyacaq?"

"İnsan Allahdan üz döndərdi. Allah ürəyində yer üzünü daşqınla doldurmaq istəmirdi. İnsan Böyük Daşqını Öz başına gətirdi", - deyə Lazar təbliğ edirdi. "Lakin bundan sonra insan Allahın yoluna qayıtmağa söz verdi və haqlı olaraq, Allah bir daha daşqınlara yol verməyəcəyinə söz verdi."

Lüsifael onun yanına addımladı və uzun qara dırnaqları ilə boş qayaları götürdü. Mağara divarında pıçıldayarkən dedi: "Bəs salehlər heç vaxt saleh əməllərini təkrarlamayacağına söz verirlərmi?" Qadın utancaq bir təbəssümlə ona baxdı. "Söylə mənə, bu daşqını tökmək ədalətsiz bir əməl olmasın deyə, niyə belə vəd var? Tanrın istədiyini qədər həqiqətən saleh və qayğıkeşdirmi? Bütün həyatınızda, saysız-hesabsız dualarınızda Tanrın nə vaxt bir dəfə də olsun cavab verdi, Lazar? Bəs niyə Tanrın indi etdiyim kimi sənə üzünü göstərməyib?"

Lazarus qulaqlarını yumub qadından uzaqlaşdı: "Qüdrətli Rəbbə və Allaha olan imanım sarsılmazdır və Onun yollarını sorğulamayacağam. Sən pis danışsan."

yalnız ona görə ki, sən tək bildiyin budur, bacardığın budur. Amma sənin pis dilin məni nə Allahımdan, nə də həqiqətdən sınağa çəkə bilməz.

"Sınaqdan çıxarmaq?" O, mağaranın ortasına doğru addımladı və səsi mağaranın daha dərin dəhlizlərində əks-səda verdi. "Lazar, həm biliyi, həm də görmə qabiliyyəti olan bir kəs onun əməllərinə işiq saçılmasını və hamının görməsini istəyərdimi?"

"Düşünmürəm."

"Bəs Lazar, bilik və görmə qabiliyyəti olan bir ana öz uşaqlarını əbədi olaraq lal və kor edərmə?"

"Xeyr."

"Bəs əziz Lazarus, Həqiqətin birdən çox üzə ola bilərmə?"

Lazarus dedi: "Həqiqət həqiqətdir" .

Qadın ona tərəf döndü və əllərini arxasına atdı: "Yaxşı cavab verirsən. İndi səndən soruşuram : Çoxdan, o sulu Eden meşələrində, insanlara bu meyvədən yemək verməməyi əmr edən bilik və vizyonun bəhrəsini, gözlərinin əbədi olaraq Həqiqətdən möhürləndiyini? Və bütün nəsillərinin işığında İnsanı belə bir bəhrəyə kim sınağa çəkdiyini ki, gözləri Həqiqətə açılınsın?" Sonra onu ucadan danladı: "Səndən soruşuram, Lazar; həqiqəti kim ört-basdır edir?" Sınaqdan keçirən anan, sınağa çəkən Tanrın, yoxsa imanının təməlini şübhə altına almaq məcburiyyətində qalmamaq üçün bunu görməkdən inadla imtina edən kor özünün?"

Lazar Rəbbi müdafiə etdi: "Allah sınağa çəkmir. Sınaqdan keçirən yalnız sənsən!"

"Bəs canavarların qarşısına leş atıb onlara yemək yeməməyi əmr edən kimdir?"

Vasvasakar edir! Bəs belə bir meyvəni yaradan, insana yemək yeməməyi əmr edən kimdir?"

Yoldan çıxaran bunu etdi!

"Sən ..."

"Elə deyilmi?" Qadın onun sözünü kəsdi. "Axmağa öz əsassız iddialarının cahilliyini görmək üçün bilik və vizyon vermək olmazmı ? Amma mən belə qınanan şeylərin şahidi olanda..."

qarşımda rüsvayçılıq. Amma, hətta göstərsə belə, yenə də həqiqəti rədd edirsən. Əgər belə deyildinsə Mənim Eljom — əgər sadəcə kişi olsaydım — səni qarşımda bu cür qəsdən etdiyini həyasızlığa görə öldürərdim . Yenə də səni yaşatmağa icazə verəcəyəm, çünki mənim haqqımda iddia etdiyini kimi, mən sadəcə pis əməllərdən daha çox şeyə — hətta yaxşı və mərhəmətli əməllərə də qadirəm.

Lazar öz iddiasını nəzərdən keçirdi və ona qarşı çıxdı: "Amma mən artıq sağam. Əgər mənə yaşamağa icazə versən , onda belə bir hərəkət nə yaxşı, nə də mərhəmətlidir. Bu, sadəcə bir hərəkətdir, pislikdən uzaqdır." Lüsifael cavab olaraq qışqırdı: "Sən isə iddia edirsən ki, mən yalnız pis danışa və edə bilərəm. Necə edə bilərəm ki, Yalnız şər olmaqla yanaşı, şər olmadığı yerdə də bir hərəkət edə bilərmə? Üstəlik, mənə de, Lazar, sən Tanrın xeyir olmadan bir hərəkət edə bilərmə?"

Lazar qollarını çarpazlayıb heç nə demədi.
"Səni lal və kor hesab etmədim; cavab ver."

O, susdu.

O, hönkür-hönkür ağladı, qara dırnaqları ilə mağaranın döşəməsindəki bir daşı vurdu və onu atıb yerə atdı.

Lazarus onu üzündən bir neçə santimetr aralıda tutdu. O, qadının başını tərpədən gülümsədiyini, qaşlarını qaldırdığını, bəlkə də onun sürətindən təsirləndiyini gördü. "Bu, ananın hədiyyəsidir", - deyə qadın qışqırdı . Lazar onu çevirib od işığında parlayan böyük və parlaq, şəffaf bənövşəyi daş kimi yeni formasını kəşf etdi. O, daşın parıldayan əzəmətinə heyran olaraq ona baxdı .

"İndi, əzizim, bu dua daşı sənə nə deyir? Niyətlərimi onunla necə ölçəcəksən ? Əməlim yaxşı idi, yoxsa pis?"

Lazarus baxışlarını qaldırdı: "Bu o qədər də sadə deyil. Daş heç nə demir. Amma əgər daşın mənə dəyməsini istəsəydin, bu, pis hərəkət olardı. Əgər mənə..."

Özünü ələ alıb susdu.

Lüsifael xırıltılı səslə ona tərəf addımladı. "Bəli, bitir, Lazarus. Sənə hədiyyə vermək istəsəydim , bu, xeyirxahlıq olardı." O, gülümsəyərək əllərini yuxarı qaldırdı.

"Budur, anandan gələn gözəl bir hədiyyə." Lazar gözlərini qıyaraq ona baxdı .

Qadın onun yanına addımladı və əlindəki daş-qaş eyni həvəslə gözə çarpan şəkildə araşdırdı.
"Ən çox bəyəndiyim bir çalardır. Rəngini bəyənirsən?"

"Mən heç vaxt belə bir daş görməmişəm."

"Düşündüm ki, sənə belə bir hədiyyə xoş gələ bilər — bu, heç bir insanın kəşf etmədiyi gizli bir mağaradandır . Bunun kimi daha çox möcüzəli dua daşları var — və toplaya biləcəyin hər rəngarəng çalarda. Lazar, istəsən, bu toxunulmamış mağaranın harada yerləşdiyini sənənlə bölüşə bilərəm. Və onları kəşf etməklə yer üzündəki bütün krallıqların bütün sərvəti sənə ayaqlarının altına düşərdi — bütün bu dua kristalları sənə ola bilər , Lazar. İstəyerdinmi?"

Lazarus gözəl bənövşəyi kristala baxdı. Daşın əks uclarında iti uclara çevrilən altı hamar tərəfi ilə hər tərəfi şəffaf idi. O, Lüsifaelə baxış atdı.

"Məni şərəfə sövq etmək üçün bunu niyə mənə təklif edirsən?"

Lüsifael hönkür-hönkür ağladı və uzaqlaşdı. O, yenidən addımladı və təklifini davam etdirdi: "Mən sizə bunu sadəcə bir xahiş müqabilində təklif edirəm: bir daşı geri çevirib bir mağaranı açın. Belə bir hərəkətdə heç bir pislik yoxdur. Bu mağaranı açın və bütün qiymətli daşlar sizin olsun".

"Əgər sən mənə bu daşları vermək istəsəydin, onlardan yalnız birini düzəldərdin"

Hamısını ortaya çıxara bildiyin halda peyda ol. Və sən İblis olduğun halda və özün açmağı bildiyin halda bu mağaranı açmağımı məndən istədiyini üçün, mən yalnız onu açmaqla pislik edəcəyimi və ya açılması ilə pislik edəcəyini anlaya bilərəm.

Bəs onda, sənin düşüncənə görə, pislik edə biləcəklərindən qorxaraq uşaq dünyaya gətirmək olmazmı? Üstəlik, pis bir əməlin baş verməməsi üçün bütün yaradılışın məhv olmasını istəmək lazımdır? Pisliyin qarşısını almağın yaxşılığı boğmaması üçün belə bir xətt harada çəkilib, Lazarus? "Yaxşı və pis əməllərlə onların niyyətləri arasında", - deyə cavab verdi.

"Amma, imanınızın təsdiq etdiyi kimi, əməllərimin nəticəsi sizin deyil, öz başıma qayıdacaq. Beləliklə, siz yalnız mağara açdığınıza görə məsuliyyət daşıya bilərsiniz - bu, nə pisdir, nə də yaxşı."

Lazar daşı mağaranın döşəməsinə atdı. "Sənə kömək etdiyim üçün məndən hesab soruşulacaq. Mən bunu edirəm." Sənin hədiyyələrini istəmirəm. Sadəcə məni rahat buraxmağımı xahiş edirəm.

Əllərini solğun ombalarına atıb ona baxdı. "Lazar, xahişini yerinə yetirməyə özümü məcbur edə bilmirəm; ağılına gələndən sonra yox. Deyəsən, müqəddəs bir insana, Nikolaya, başqa bir müqəddəs insana, Odinoya məxsus müqəddəs qan dolu bir qabı daşımağı vəd etmişdin. Və bu qanı İtaliyadakı bir monastırda yaşayan üçüncü bir müqəddəsə, Salvitinoya verməli idin. Lakin, qəribə və tələpklü bir şəkildə, bu qan nədənsə sənə üstünə töküldü və indi sən ölümlərdən dirildin. Mən də bunu başa düşürəm.

Təsadüfən, belə bir hadisənin, xüsusən də üç mövsümdən çox keçdikdən sonra təsadüfən baş verməsi. Təəssüf ki, bunun necə baş verdiyini xatırlamadığınız üçün indi hər ikimiz üçün sirr olaraq qalır.

"Buna baxmayaraq, mən sənə düşüncələrinə öyrəndim ki, sən mənim Eljo övladlarımdan biri olan Naramsini tanıyırsan; səni pozanlar kimi eyni axmaq müqəddəslər tərəfindən pozulmuşdu. Həqiqətən də, sən onun kimi insanlarla birlikdə işləyir, onların inanclarını, vəzifələrini və davranışlarını özünkü kimi qəbul edirdin. Və hər ikiniz bunu mənasız bir arzu ilə etdiniz ki, bəlkə də onlar sizi özləri kimi görüb onlardan biri kimi qəbul etsinlər. Bəli, ikisi də əkilərin qardaşları ola bilərdin; və əgər Lazarın adı olmasaydı, səni dirilmiş Naramsin olmaq üçün toplayardım.

Naramsinin son yazılı ifadəsini xatırlayan Lazarus ondan soruşdu: "Niyə onu azad etməyə kömək etmədin? Onu divarın o tayına həbs etdilər".

Qız qəhqəhə çəkdi. "Taleyin mənə xeyri oldu. Görürsən, əgər mən Naramsinin azad edilməsinə kömək etsəydim, o, indi ağılına həkk olunmuş sözləri heç vaxt yazmazdı." Qadın yaxınlaşdı və təbəssümlə ona yad dildə müraciət etdi: "Eca tinum mi turnum ruva fler. Eca shuthi tularn zuchum. Bu sözlər sənə üçün nə deməkdir, Lazarus?"

Lazarus cavab verdi: "Klerik Naramsin bu sözləri qardaşına hədiyyə verən gün yazıb və kriptoda onun sözləri var idi."

"Hədiyyəni alan qardaş əslində sən idin, elə deyilmi? Xahiş edirəm de mənə, Lazarus - bu sözlərin sənin dediklərini demək üçün nə demək olduğunu haradan bilə bilərsən?"
"Mən onların mənasından əminəm - amma necə bildiyimi bilmirəm."

"Onda sənə necə olduğunu deyəcəyəm. Naramsin kimi, sən də onların mənasını bilirsən, çünki onlar mənim növümdən olan sözlər — Mələklərin dili. Sən onları tanıyırsan, çünki mənim nəslimdənsən Toxum. Hər hansı bir Eljo kimi, sən də mələk dilini bilən kimi doğulmusan, amma bu sözləri görəndə qədər heç nə bilmirdin. Əgər insan dilini öyrənməsəydin — öz növündəkilərlə birlikdə olsaydın — öz ana dilində danışardın.

O, bənövşəyi daşı qaldırdı və Lazarusa müraciət edərək onun çoxsaylı üzlərinə baxdı. "Əzizim, anana azadlığını qazanmağa kömək edə bilərsən. Mənə sənənin köməyin lazım olacaq." Qız daşı atdı, yenidən tutdu və ona ağıllı bir təbəssüm etdi.

"Amma sən artıq azadsan", - dedi.

"Əslində yox. Sən mənim sadəcə bir kölgəmi görürsən; Mən yalnız ruhən qarşında dururam. Əsl Mənləyim Böyük Möhürün o biri tərəfində, mənim üçün açacağı bir qapıda yerləşir. Oxudun

bunun apokrif kitablarında təsvir olunduğu bildirilir.

Apokrif yazılarında Böyük Uçuruma aid Böyük Möhürdən bəhs olunur. Lakin, əgər Abbey Darvaza Daşı həmin möhürdürsə, deməli, artıq açıqdır.

Lüsifael ona dedi: "Bu, yalnız bir hissədir. İkisi açıqdır; üçüncüsü hələ də var. Böyük Möhür üç möhürdən ibarətdir və hər üçü birdən açıq durmalıdır. Sonuncu bağlı olduğu müddətcə mən həbsdə qalacağam. Və sən bu qapının o biri tərəfində dayandığın üçün sən... azadlığımın açarı.

O, katakombalardakı məhbusu xatırladı. Lazar ondan uzaqlaşdı. "Mən kömək etməyəcəyəm" sən.

"Ah, sən edəcəksən," deyərək qadın mağaranın dərinliyinə çəkilərkən onun ardınca getdi. "Naramsinin səhifələrini oxumaqla məni əsir saxlayan möhürlərin üzərindəki hər sehri, hər ayəni və hər sözü öyrənməyə başladın. Xüsusi bir topluluq...

Bu ayələr dəqiq ardıcılıqla oxunduqda üç möhürdən hər hansı birini açacaq. Sadəcə sizə son möhürü açmaq üçün hansı ayələri və onların düzgün ardıcılığını demək istəyirəm.

"Məndən bir daşı yuvarlayıb bir mağara açmağımı istəməklə məqsədin bu idi - daş başqa bir Qapı Daşı, mağara isə Cəhənnəmdir." Lazar qayalı bir çuxura çəkildi. "Və bu."

"Sən bunu özün edə bilməzsən." O, əsəbi şəkildə başını yellədi. "Mən həyatımı Allaha həsr etmişəm. Həmçinin söz vermişəm ki, İtaliyaya gedib Rahib Salvi gətirəcəyəm..."

"Həqiqətən də! Sən İtaliyaya gedəcəksən, çünki üçüncü möhür bu müqəddəs insanı gətirəcəyinizə söz verdiyin monastırın kilsəsindədir. Amma onu gətirmək əvəzinə, sənə bu son möhürü açmağı əmr edirəm. Və imanın tələb etdiyi kimi, **əmlərimə əməl etməklə anana hörmət et.**

Lazar istinad etdiyi Əmri izah etməyə çalışaraq kəkələdi; "Anasına hörmət etmək — Tanrı nəzərdə tuturdu — bunun mənası nədir..."

Qadın onun sözünü kəsdi. "Afərin, Lazarus. Bir həqiqəti kəşf etdin. Amma bunu etməklə, indi özünü çətin vəziyyətdə tapırsan, çünki anana hörmət edə və şeytanı da eyni şəkildə ləkələyə bilmirsən, elə deyilmi? Və bu, yalnız o demək ola bilər ki, oxuduğun sözlər sənə üçün nəzərdə tutulmayıb. Sadəcə, sən insan deyilsən və sövdələşmək üçün ruhun yoxdur. Sən Eljosan - sadəcə bir heyvan. Və yer üzündəki hər hansı bir heyvan kimi, səninki. Yalnız vaxt var - indi.

O, özünü müdafiə etdi. "Bəlkə də, amma sadəcə ruhum çatışmadığı üçün imanımdan əl çəkməyəcəyəm. Və Uca Tanrıya olan imanım ilə özümü heyvandan daha çox toplayıram - və Hətta bir heyvan balalarına daha çox qayğı göstərdiyi halda, sənə ana kimi şərəfləndirməyəcəyəm."

Lüsifael qanadlarını açıb ona tərəf əyildi, üzünə dişlərini çırpdı və nərildədi: "Və sənə öldürəcəyəm, yoxsa mənə itaət edərsən! Həyatdan başqa itirəcək və qazanacaq heç nəyin yoxdur". Və sənə üçün həyat sənə tək sahib olduğun şeydir! 'Sənə abədiyyətin budur!' Qanadlarını qıyaraq ona yer verdi.

O, səsini yumşaltdı. "İstəyirəm ki, Naramsinin sözləri ilə Kansellodakı möhürü açasan. Bunu mənim üçün et və mənə sənə abədi həyat verəcəyəm - sonsuz bədən. Bununla hər hansı bir ruhun sənə verə biləcəyi qədər - abədi həyat dünyasına sahib olacaqsan. Budur mənim sənə verdiyim əhd: ölməz bir ruhun Eljoya vəd edə biləcəyi hər şey. Aç, Lazarus - abədi yaşa."

O, zorla bir udqunma verdi və hazır cavab üçün qaranlıq mağaranın dərinliklərini axtardı - amma yalnız qaranlıq ona baxırdı, hər tərəfi anasının baxışları qədər boş idi.

"Əgər mənə rədd etsən, Lazarus, onda sənə burada və indi öldürməkdən başqa çarəm qalmayacaq. Və mən bunu həqiqətən istəmirəm." Qız qollarını çarpazlayıb mehribancasına onun üzünə baxdı.

Başını aşağı saldı. Ağır bir ah çəkdi və boğuldu: "Mən... səhv edirəm... edə bilmərəm".

Lüsifael çevrildi, amma gözləri qara xəncər kimi fırlandı. Qara dırnaqlarını sanki dırnaqlarına bir yara vururmuş kimi havada gəzdirdi. "Bəsdir!" Arxasındakı qəzəbli baxışları yumub mızıldandı: "Veni, vita ad vitam. Altera pars facta". Və dərhal mağaranı donuzun cırıltısı bürüdü. Lazar bir vaxtlar ölmüş qabanının quruda qalmış balıq kimi yelləndiyini gördü. Yenidən canlanan vəhşi heyvan ayağa qalxdı və yöndəmsiz şəkildə cəmi üç ayağı üzərində qalxdı.

Qaban xoruldayan və xırıltılı səslərin arasından ona qışqırdı: "Axmaq imanlı axmaq tez qəbrinə yıxılır! İndi də elə olacaqsan, Eljo!" Lazarus heyrətə düşərək qabanın Lusifaelə doğru irəliləməsini, ombasının çıxdığını və böyük bir çuxurdan mayələrin parıldadığını seyr etdi. bir vaxtlar arxa ayağını saxlayan. Ağır-ağır xırıltılı səslə onun qarşısında dayandı və yuxarı baxdı, gözlərdən su axırdı.

O, heyvanı düzəltdi; "Dərdlərin mənə ayağımın altında deyil, donuz!" O, günahlandırıcı bir barmağı ilə Lazara tərəf uzatdı; "Budur! Sənin kürəyini oymuş Eljo idi!" Qaban, sanki özünün çətin vəziyyətini anlayıb, ona daha ətraflı izahat axtarırmış kimi, gözlərini Lazara zilləyərək Lazara tərəf döndü. Lakin Lazar laldinməz dayanmışdı, başı fırlanırdı, qarnı üzürdü. O, başqa tərəfə baxdı.

"Xeyr! Bax buna!" Lüsifael qışqırdı. "Bax əzab çəkir! Ayağını oğurladın!" Lazarus ona bir nəzər saldı və qabanın dairəvi şəkildə tullandığını, sanki bütün dəhşətli vəziyyətini nümayiş etdirməkdə israr edirmiş kimi inildədiyini gördü. Qısa müddətə dayandı və ona baxdı. Nəhayət, heyvan sidik etməzdən əvvəl boğuldu və ağırlıq hissi keçirdi, bu da Lazarı yenidən pozğun görünüşündən üz döndərməyə vadar etdi. O, gülümsəyən Lüsifaelə mızıldandı: "Sən sadəcə bir hiylə işlədirsən. Bu, gerçək deyil."

Lüsifael qabanın ətrafını dövrəyə alıb ona yaxınlaşaraq mızıldandı: "Oh, bu, tamamilə realdır, Lazarus; formasına görə həqiqi, qanlı və onu öldürdüyün andakı kimi hələ də əzab çəkir. Və o, istəyir ki, " Niyə onun ayağını oğurladığını, niyə öldürdüyünü bilmək üçün." Qadın onun qarşısında dayandı. "Oğurlama, öldürmə. Bunları xatırlayırsan?"

Lazar özünü müdafiə etdi: "Sən onların mənasını təhrif edirsən. Əmrlər heyvanlara aid deyil."

Qaban onu danlayaraq xırıltılı bir səslə şikayətləndi. "Onların mənasını təhrif edən sən sən! Bunlar tuneldə siçovulu qovduqdan sonra müqəddəs bir insana dediklərin sözlər deyildimi? Və vedrəyi atıb o siçovulu xilas etdiyini üçün özünü ilahi hiss etmədinmi?"

Lazarus cavab verməkdən imtina etdi.

"Həqiqəti etiraf et; o müqəddəs insanı bəlkə də hansısa böyük iblis kimi görmədinmi?"

qəzəbini alçaq, günahsız bir siçana qarşı yönəldir? Və o anda o siçovulu özünüz kimi təsəvvür etmədinizmi? Səni sadəcə çirkin və allahsız hesab etdiyi üçün öldürmək niyyətində olan nəhəng bir şeytan tərəfindən təqib olunurdu ?

Lazar çaşqınlıq içində olduğunu iddia edərək qaşlarını çatdı və qadının arxasına baxaraq onu gördü. üçayaqlı qaban ona baxırdı.

“Əlbəttə ki, elə etdin,” Lüsifael sakitcə dedi, “Ağlın bunu mənə etiraf etdiyi kimi.” Əllərini arxasına atdı və qanadlarını yellədi.

"Sən öz inancında qəti dayanırsan; amma belə bir əminlik səni mənim üçün tamamilə yararsız edir. Şübhəsiz ki, Kansello Möhürünü açmaq üçün başqasını axtaracağam. Həmçinin, sənin məhv etməyini istəməyəcəyəm." keçmiş səylərim və Qardiens Möhürünü bağlamaq üçün müdaxilə edən bir rahib çağırmaq.

O, döndü və qabanın yanına qayıtdı. “Təəssüf ki, ananın hesabına səmərəsiz bir inanca axmaqcasına sədaqət nümayiş etdirdin — biz hələ də bu inancın, təzyiq altında olsa belə, sənə necə yaxşı xidmət etdiyinin bir nümunəsini görmüşük . Və beləliklə, edəcəyik.”

Lüsifael başının yan tərəfindən böyük bir tük parçasını, köklərində sallanmış solğun bir dəri təbəqəsini soydu. Qaban dişlərinin arasındakı dolaşığı asdı və çıxardı. O, əmr edir ki, “Bundan dadın — sizə verilən bədənimin ətindən.” Heyvan qanlı qurbanı iylədi, yaladı və yedi, sonra isə yenidən “deyinərək” dedi: “Veni, vita ad vitam. Altera pars facta.”

Sonra dönüb hamar qırmızı kəlləsinin yarısı parıldayan Lazarusa baxdı və ona çoxlu səslə dedi: “İndi məni dinlə, Eljo. Siçanı xilas etdiyiniz üçün, onu imanınızla haqlı çıxardığınız üçün, indi siçovul olacaqsınız. Bu donuzu öldürdüyünüz üçün, eyni zamanda onu imanınızla haqlı çıxardığınız üçün, indi donuz sənə Nəhəng İblisin olacaq. Beləliklə, qiymətli imanınızı yalnız indi, maneəsiz və ya aldatma olmadan sorğu-sual edəcəyik . Və son anda, əza-əzələ qoparıldıqda, qışqırmaq soruşacaqsınız” .

İmanınız sizi niyə tərk etdi. O zaman dəhşətin parıltısı ilə və tam əminliklə Mən bu dünyanın Tanrısı olduğumu anlayacaqsınız .

Lucifael qaban forma alarkən ona yer verdi və tədricən dik nəhəng bir heyvana çevrildi - dişləri uzanır, dırnaqları altı barmaqlı caynaqlara çevrilir və kürəyindən geniş yayılan nəhəng sümüklü qanadlar.

Tamamilə dik, ayaqları üçün iki tük sütünə Donuz Nəhəngi qırx futluq mağarada iyirmi fut hündürlüyə malik idi. Bədəybat qara gözünü Lazara tərəf əyərək nərilədi; onun dərin ifadəsi mağaranın hər səthində əks-səda verirdi. Lazarus

Mağaranın girişinə baxdı və Nəhəng cavab verdi, dəliyə doğru addımladı və bütün qaçış yollarını bağladı. Lazarus fit çaldı və kölgələrin dərinliyinə çəkildi; qulaqları küncdə sıxılmış pişik kimi yastı idi.

Mağaranın ortasında dayanan Lüsifael onların arasına baxışlarla baxdı. O, qəhqəhə çəkdi, fırlandı və daha dərin bir mağara divarına doğru addımladı, Lazarı səslədi: "İnancın artıq sınağa çəkilib!" O, onun dua xacını alçaltdı; "Bəlkə də o meyvəsiz və köksüz ağacı ona qarşı qaldıra bilərsən!" Nəhəng yenə də zahirən nərildədi, sanki şeytani yumoru vurğulamaq istəyirdi.

O, mağara divarının yanında dayandı, döndü və son dəfə Lazarusa müraciət etdi: "Əgər sənə həyat verən mən olmasaydım, tək-cə təkəbbürlülüyün üzündən, ölümünün dadını çıxarardım!" Kansello gözləyir və mənim hələ açılmalı son möhürüm var!" Və çəyirtkə sürüsü kimi dırmaşan bir vızıldama içində Lüsifael qaya səthinə əridi və taleyi ilə maraqlanmaq üçün Lazarı tərk etdi.

Lazarus gedəcəyi tərəfə baxanda Donuz Nəhənginin başının üzərində nəhəng bir qaya daşı tutduğunu gördü. Cin onu ona tərəf atdı. Yelkənli qaya onun üstündən qışqıraraq divara dəyəndə o, mağaranın döşəməsinə yan tərəfə tullandı. Daş yağışının içində Lazar ayağa qalxdı və mağaranın arxa tərəfindən, bir tərəfə və odun o tayına qaçdı. Orada ayaqları aralı, əyilmiş və qaçmağa hazır vəziyyətdə çömbəldi, lakin Nəhəng artıq ona tərəf dönmüşdü, Eljonun hücumuna hazır idi - çox gec idi.

Pss! Odun yanında, qayaların üzərində, yanmış daşın üzərinə bir parça quano düşüb cingilti-cingilti əsirdi. Lazarus yarasalarla örtülmüş tavana bir nəzər saldı, sonra gözlərini oda atdı. Yavaşca əyildi və hələ də yanan bir budağı alovdan çıxardı. Nəhəng isə nəfəsinin altında mırıldayaraq çaynaqlarını açdı. Buna baxmayaraq, hər ikisi gözlərini qıyaraq, bəlkə də bir-birinin lazımi hərəkətini gözləyirdilər.

Lazar qanadlarını yelləyərək sıçradı. Nəhəng guruldayaraq irəli çıxdı, nəhəng çaynağını yelləyərək onun buduna toxundu.

"Çığırıtı!" Lazarus mağaranın tavanına söykənən bir cığırda dövrə vuraraq məşəl alovunu ona tərəf yönəldərək bütün yarasaları qasırğaya çevirərək sürətlə mağaranı бүürdü. Yarasalar vəhşinin yanından axaraq onu boğub çırpınan qanadlar selinə qərç etdilər. Lazarus qarovulun içinə girib alovlanan məşəli onun dişlərinin arasına atanda Bədheybət nərə çəkərək onlara tərəf qaçdı. Və şiddətli kaosda o, uçdu və ayaqlarının böyük, tükü qövsündən yan tərəfə atıldı və dar çıxışdan keçdi

dəhlizdən keçdi, oradan mağaranın ağzına tərəf qaçdı.

Donuz Nəhəngi fırlanıb onun ardınca qaçdı, ulayaraq mağaranın dəliyindən özünü əzdi, dişləri ilə onu daha da genişləndirdi. Daş yağıışı içində İblis mağara keçidindən partladı və Dağ Ağzından qopardı. Uçarkən Lazarı görən İblis bir cüt nəhəng qanad açdı və ulduzlara tərəf əyildi, qanadlarının hər ağır aşağıya doğru hərəkəti qaçan yarasaların bütün dəstələrini yerə çırpdı.

Lazar arxasına baxanda Nəhəngin onun ardınca tələsik yuxarı qalxdığını gördü. Daha sürətli, daha da yuxarı qalxdı, ta ki mənzərənin kələ-kötür detalları sonsuz torpaq örtüyünə çevrilənə qədər. Lakin Donuz Nəhəngi yerini tutdu; Lazarus indi görə bilirdi. Onun dəhşətli üzündəki detallar. Nəhayət, hava soyudu və ciyərləri yandı. Lazarus yerə yixildi, nəfəs almağa çalışdı, gərilməmiş belindəki və qanadlarındakı ağırdan gözləri yaşardı. O, bir daha nəzər salanda Nəhəngin az qala başının üstündə olduğunu, dabanlarını dabanlarına sürtdüyünü gördü.

Lazar qanadlarını çarpazladı və cənub-şərq üfününün təxminən otuz dərəcə aşağısında dik bir eniş etdi. Gözlərini qıyaraq, dişlərini sıxaraq və qanadlarını qanayaraq aşağı doğru uçdu. Sürəti yüksəldi, küləklər uğuldadı və üfəqdəki hava dərisini qabarcıqladı - Lazar uçan bir ulduz kimi idi.

Uğultulu və sancılı küləklər arasından nəhayət sürətini azaldıb gözlərini açdı - ağacların zirvələrində! Lazarus qanadlarını qaldırdı və yuxarı qalxdı, hələ də nəhəng əkiz palıdların dolaşq budaqları arasında irəliləyirdi, daha yüngül budaqları onu kəsiklər və qançılarla vururdu. Təhlükəsiz yüksəkliyə qaçdı və Donuz Nəhənginin sadəcə bir zərrə olduğunu gördü. Şimal-qərb üfəqündə, onunla eyni səviyyədə, ağacların təpələrindən bir az yuxarıda dalğalanırdı. Lazar yenidən göylərə qalxdı. Ləkə də onunla birlikdə qalxdı. Yenə də ulamağa başladı. Nəhayət, İblisdən törəyən yırtıcısı yoxa çıxdı.

Və bir saat daha, yaralı və qanaxma içində, cənub-şərqə doğru qanadlarını sürüşdürdü, ta ki tapdı Abbatlıq xəritələrindən xatırladığı çay: Rona çayı, hansı ki, çaya tökülürdü Leon körfəzi və okean. Rona onun nişanəsi idi — onu İtaliyaya aparacaq yol. O, sağa əyildi və əyri-üyrü şüşə ləntlə cənuba doğru getdi.

Şərq üfəqündə nazik qırmızı xətt yarandıqca daha bir saat keçdi — nəhayət ki, gün batdı. O, qızmış dərisi ilə bütün iblislərin nəhənginin — o vəhşi, yandırıcı günəşin — tezliklə göylərə sahib olacağını bilirdi. Beləliklə, Lazarus aşağı enərək çayın qərbindəki torpaqları onu qoruya biləcək hər hansı bir ağır sığınacaq axtardı.

günün əsən işıq fırtınası.

Nəhayət, o, mağaranı tapdı — silsilənin kənarında kəsilmiş dar bir yarıq. Dəliyin qabağında işıq saldı və içəri girəndə böyük bir çuxura çevrilən bir mağara tapdı — onu günün ölümcül şüalarından qorumaq üçün kifayət qədər sığınacaq . Çuxurun arxasına doğru büdrəyərək əlləri və dizləri üstə çökdü. Əzilmiş, tərləyən və qanayan mağaranın döşəməsinə yığıldı və tamamilə yorğunluqdan yuxuya getdi.

Bir çoban bir az aralıda qoyunlarını otarırdı; lakin birdən qanadlı bir çobanın şahidi oldu. İnsan şəfəqdən yerə atılıb mağaraya girdi, deyə o, dərindən nəfəs aldı, əsasını yerə atdı və sürətlə qaçdı.

Gün gəlib keçdi və Lazarus qulaqlarını yerə çırparaq ayağa qalxıb mağaranın arxasına çəkiləndə, dartılmış iplərlə irəliləyən üç ulayan itə fit çalanda, alovun son qırmızı şüaları yox oldu . Ağaları, iri saqqallı bir əsgər, dəri iplərə söykənərək onların ardınca girdi. Başqa bir kişi onun yanına girdi, əlində bir əşya tutmuşdu. məşəl. Lazar yenidən heyvanlara fit çaldı və onlar hürmək əvəzinə, az qala qışqırmağa başladılar. Məşəl daşıyıcısı Lazarı görəndə mağaranın kənarındakı hərəkət edən məşəl dənizinə qışqırdı: "Biz onu tələyə saldıq! Silahlarınızı hazırlayın! Girişi bağlayın!" Məşəllər gecə havasında yellənirdi.

Üçüncü əsgər içəri əyilib xaosa baxaraq ulayaraq dedi: "O lənətə gəlmiş ulayan itləri buradan çıxarın!"

Cəsur əsgər onları fənərlərin arasından geri çəkdi və döyüşdən başqa bir səs qışqırdı : "Ağama xəbər ver ki, İblis tələyə düşüb! Tez ol!"

"Bəli, serjant" cavabı gəldi.

Lazar tələsik qaçan bir atın çapışına qulaqlarını dikdi. Və hamı susdu, yalnız yerdəyişən əsgərlərin və çırtılılı məşəllərin səsləri eşidildi. Sonra əlində dəbilqə və qılınc çəkilmiş zirehli bir cəngavər mağaraya girdi. Arxasınca bir sıra arbaletçilər axışdılar, ön divara söykənərək oxlarını Lazara dirədilər. Cəngavər sərt bir pıçıltı ilə əmr verdi: "Silahlarınızı şeytana saxlayın. Məni də atəşə tutmayın" .

"Geri." O, Lazara tərəf döndü və qılıncını yelləyərək yavaşca irəli addımladı.

"Danışsən?"

Lazar özünü düzəltdi: "Mənə İblis deyirsən , sonra da danışa bilib-bilmədiyimi soruşursan ?" Saçlarını geri daradı: "Mən İblis deyiləm və bəli, danışa, oxuya və yazı yaza bilirəm". Cəngavər qılıncını aşağı saldı.

"Titulla, yoxsa adla danışsınız?"

"Abbaye des Gardiens-dən olan Squire Lazarus Gogu . Mən sadəcə yoldan gəlirəm", - deyə təklif etdi.
"Tək gəlirsən? Sənin kimi qanadlı və dişli başqaları da ola bilərmimi?"
Lazar səssiz dayandı.

"Deməli, Lazardır," cəngavər dedi, " Mənə deyin... hm... skeybr; sizin şeytanlarınız torpaqlara böyük vəba gətirdilərmimi ?"

"Mən İblis deyiləm və şeytan da deyiləm . Əgər mənə icazə versəniz, minnətdar olacağam və mərhəmətlə mağaranı və torpaqlarını tərk edəcəyəm."

O, qılıncını Lazara tuşladı. "Əgər mənim adamlarımın üstünə hücum etsən və ya qaçmağa çalışsan, səni dayandığın yerdən keçirəcəyəm." O, ətrafa fırlanaraq dəstəsinə "Əmin ol " əmrini verdi. Oxatanları ölümcül nişanla Lazara hücum edərkən cəngavər mağaradan çıxdı.

Cəsarətli bir əsgər mağaraya uzun xəncərlə girdi və öz təhdidini davam etdirdi: "Və sonra səni ət tortlarından böyük olmayan tikələrə doğrayacağıq". O, Lazarusu xəbərdar etdi. Bıçağının hərəkəti ilə. "İndi otur, şeytan adam!" Lazar oturarkən bir oxçu digərinə pıçıldadığını eşitdi: "Bax , cismani varlıqda şeytanın özüdür!"

Əsgər uzaqlaşarkən, məşəl daşıyan Lazarusa yaxınlaşaraq ona müraciət etdi: "Ya sakit ol, ya da öldürül. Sənə daha yaxşı baxacağam." O, məşəli yuxarı qaldırdı və bütün Lazarı və heyərlə mızıldanan kişiləri işıqlandırdı.

"Deməli, sən İblissən, elə deyilmi?" Məşəlçi ondan soruşdu. "Mən onu bir az daha şiddətli hesab etdim - gözlərindən od , qanlı buynuzlar və hətta uzun tikanlı quyruğu ilə."

O, yoldaşlarına tərəf döndü və düşmüş dişlərinin arasından güldü, onlar da eyni cavabı verdilər - əsəbi xırıltılarla.

Onlardan biri qışqırdı: "Ağzını aç! Onun dişləri it dişləri kimidir və ürəyinizi yalnız bir dişləmə ilə yeyə bilər ".

"Ağzını aç." Məşəlçi daha da yaxınlaşdı və nümayişkaranə şəkildə qıvrım dişli ağzını açdı. "Ahhh." Oxatanlar cərgəsi daha yaxşı görünmək üçün irəli əyildi.

Lakin Lazar sadəcə qaşlarını çataraq onları qovdu.

Oxatanlardan biri qışqırdı: "Ondan uzaq dur! O, sənə tilsim edəcək , hamımızı vəba ilə vuracaq!"

Oxatan adamın dediklərindən, bəlkə də, qorxmış məşəl daşıyıcısı, sanki Lazar onu dişləmiş kimi davrandı, alovu ona tərəf sürüşdürərək qaçdı. Əsgərlərin silahları yerini dəyişdi və bəlkə də daha təhlükəsiz bir məsafədə, deyə Lazarı qınadı; "Biz Qüdrətli Allahın adamlarıyıq! Sizin gücünüz Onun hüzurunda bağlıdır!" O, yerə tüpürdü. Kişilər yenə də mızıldanaraq çarmixin işarəsinə tələsik toxundular. Lazar baxışlarını məşəlçinin tüpürcəyinə dikdi və onlara məhəl qoymadı.

Mağara olmadığı üçün əsgərlər növbə ilə başlarını içinə soxub ona baxırdılar. Nəhayət, Lazarus atın yüyənlərinin döyülməsini və zəncirlərin cingiltisini eşitdi.

Boğuş bir səs qışqırdı: "Kənara çəkilin! Yol açın!" Üç kişi mağaraya girərkən məşəllər parıldı. Lazar oxlar sırası ilə qalxdığı kimi yavaşca qalxdı. İçəri girən kimi zəncir yığınının mağaranın ortasına, Lazarın qarşısına atdılar.

Cəngavər hələ də dəbilqəsini altında və qoltuğunda saxlayaraq irəli addımladı və Lazarusa göstəriş verdi; "Bu dəmirilər səni bağlamaq üçündür. Ya onları qəbul et, ya da durduğun yerdə öldürül. Seçimini bildir." Səbirsiz silahlar yerini dəyişdi.

Lazarus cavab verdi: "Əgər qəbul etsəm, məni öldürəcəksən, çünki məni əsir götürülmüş İblis kimi iddia edirsən. Əgər imtina etsəm, məni öldürəcəksən, çünki imtina etmişəm, özümü öldürülmüş İblis kimi iddia edirəm."

Cəngavər cavab verdi: "Bu əmrlər mənim deyil. Onları lordum Seris d'Alsikur, qraf de Lanquanaise və bu torpaqların lordu verir. O, sizinlə görüşmək istəyir, amma yalnız onun yanında olarkən özünüzü saxlamağa razı olsanız. Üstəlik, o, sizə heç bir zərər dəyməməsini əmr edib.

"Cəngavər daha da yaxınlaşdı və bəlkə də səsi daha çox səmimi yalvarış tonu aldı: "Ağam ədalətlidir; onun sözü məcburidir." O, bu sözləri göndərir: Əgər ona sadəcə bir məsələdə, bacarıqlarınızdan birində kömək etsəniz, gedə bilərsiniz.

"Bu nə məsələdir?" Lazar soruşdu.

"Ağam demir. Amma indi sənənlə danışmaq istəyir. Səni buna görə saxlamağa icazə verərsənmi?"

Lazarus həm Naramsini, həm də Məsihdəki Kasıb Adamı danışdı. Və xatırladığı kimi, Naramsin Şuranın azadlıq vədinə inanırdı, Kasıb Adam isə özünü heç vaxt həqiqətən bağlı görmədiyi fikrinə inanırdı. Görünür, iman hər ikisinin həyatına başa gəlmişdi - bəlkə də, heç biri özlərinə borclu olduqları hörmət işığında imanlarını qoruyub saxlaya bilmədilər. Buna baxmayaraq, Lazarus indi özünü zəncir yığınının qarşısında, bəlkə də sadəcə imandan daha çox şeyin onun taleyini müəyyən edə biləcəyi bir anda tapdı. Və bir saman ağıl, bir yığın şübhə və bir dağla...

etibarını itirməmək üçün özünü təvazökar etdi və beləliklə, əsgərlərin onu dəmir ilə bağlamalarına icazə verdi.

Lakin, saatlar əvvəl, hətta gündüz vaxtı, Lazarus mağaranın döşəməsində yuxuya gedəndə, İblisin tutulması xəbəri gözcamaşdırıcı bir səlib yürüşü kimi sürətlə bütün ölkəyə yayıldı və onun hekayəsi hər dəfə təkrarlandıqca daha da fantastik hala gəldi. Bir çox şeyiələrin sonuncusu, Şeytanın bir mağarada tapılması, öldürülmüş kahinlərin ürəklərini sorması və yüzlərlə insanın...

Adamlar onu tutmazdan əvvəl yıxıldılar və torpaqlara böyük bir vəba yaymasına mane oldular .

Azad və müqaviləli xidmətçilər, əsgərlər, keşişlər, qadınlar və uşaqlar D'Alsikur qəsrinin qapılarının qarşısına axışdı. Bir çox papa katibləri tarixi qeyd etmək və gələcək nəsillər üçün dəqiq şəkildə yenidən danışmaq üçün gəlmişdilər. Ulduzlu səma altında hər kəs - gənc və yaşlı, varlı və kasıb, saleh və saleh olmayanlar - Cinlər Kralı İblisə göz dikmək üçün topladılar.

Elə görünürdü ki, Şeytan özü indi etdiyi hər bir şər üçün cəza ilə üzləşəcək. Yaradılışa qarşı əməl.

[13-cü fəslin sonu]

Bu ədəbi əsər yaradıldı

yalnız həsr olunmuş şəkildə

Edqar Allan Po (1809—1849)

— Qoy onun mirası hamımızın içində yaşasın —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~